

'Dubbelportret' door Jan Rothuizen: de cel van Gert (rood) in 2009 die nu de kamer van Ahmed is (blauw) in 2017.

TENTOONSTELLING

'Ik laat zien wat er achter gesloten deuren gebeurt'

Jan Rothuizen keert terug naar de cel waar hij in 2009 gevangene Gert tekende. Nu ontmoet hij asielzoeker Ahmed.

Gert was een gevangene in de Amsterdamse Bijlmerbajes. Hij had iemand met een biertjesje op zijn hoofd geslagen. Beeldend kunstenaar Jan Rothuizen tekende in 2009 zijn cel. Nu is de gevangenis een asielzoekerscentrum. Rothuizen bezocht dezelfde cel, nu bebouwd door Ahmed, uit Irak. Met een blauwe pen vulde Rothuizen de oorspronkelijk rode tekening aan. Het 'dubbelportret' - gemonteerd op een lichtbak van 3,70 x 2,70 meter - is te zien in het Tijdelijk Museum in de voormalige Bijlmerbajes. „Ik laat zien wat er achter de gesloten deuren gebeurt”, zegt Rothuizen.

Hoe was het om terug te keren?

„Het voelde even benauwend als de eerste keer. Het is een vreselijk gebouw, met kleine ruimtes en weinig licht. De dierlijke geur die ik tijdens mijn bezoek aan Gert rook, hing er nog steeds. Ik ben wel zeer hartelijk ontvangen door Ahmed. Hij had een blad met tien pakken koekjes klaarliggen. In zijn cultuur is het gebruikelijk om gasten op een overvloed aan eten te trakteren.”

Hoe zag de ruimte eruit?

„Het bed staat op dezelfde plek, de felle tl-lamp hangt er nog steeds; alleen de televisie is vervangen

door een computerscherm. Gert had sexy foto's van zijn vriendin op de muur hangen. Porno was verboden in de cellen, dus ze had haar borsten met beide handen bedekt. Ahmed probeert zijn kamer een huiselijker gevoel te geven. Met een rood papiertje erover geeft de schemerlamp warm licht; hij bedekte een gebutst tafelblad met inpakpapier en maakte onderzetters van gele schoonmaakdoekjes.”

Gert en Ahmed waren 22 toen u ze sprak. Leken ze op elkaar?

„Gert oogde meer volwassen. Hij was lang, sterk en brutaal. Hij gebruikte emmers water om gewicht te heffen. Ahmed is kleiner, heeft grote bruine ogen met lange wimpers en is verlegen. Hun dromen verschilden niet veel, bleek uit onze gesprekken. Beiden verlangden ze naar een thuis. Gert wilde bij zijn meisje zijn; Ahmed wil een mooie eigen woonplek.”

Met wie had u meer medelijden?

„Gert kon niet zomaar uit zijn cel weg, terwijl Ahmed kan gaan wanneer hij wil. Maar ik had meer medelijden met Ahmed omdat hij onschuldig is. Hij vindt het verschrikkelijk om in het azc te wonen. Gert zag zijn situatie als een spelletje. Hij had pretogen toen ik met hem over zijn misdaden sprak.”

Op uw tekening staat dat 'Dromen zijn bedrog' van Marco Borsato door het azc galmde. Gert is vrijgekomen. Hoe ziet de toekomst van Ahmed eruit?

„Ahmed mag in Nederland blijven en moet nu wachten tot hij een huis krijgt, maar zijn overbuurman Mahdi wordt uitgewezen. 'Het spijt me', zei ik tegen de man. Dat voelde bijna hypocriet. We vinden het vanzelfsprekend dat niet alle asielzoekers mogen blijven.”

Manouk van Egmond

Tijdelijk Museum Kunst in het azc

Het Tijdelijk Museum toont t/m 1 januari nieuw werk van twaalf kunstenaars, gemaakt samen met asielzoekers in de ex-Bijlmerbajes. Een hamam van Teun Castelein in een blok dat 'de sauna' heette; Gali Blays gefilmde verhalen van asielzoekers over Europa; en werk van Maze de Boer, Eddie the Eagle Museum, Circus Engelbregt, Jan Hoek, Leonard van Munster, Richard Niessen, Jan Rothuizen, Mayra Sérgio, Mounira Al Solh en Sander Wassink.